

Comunicat de presa

Maine, 21 mai, intre 10:30 - 12:00 la sala 103, et. 1, in sala sectiilor unite a Inaltei Curti de Casatie si Justitie va avea loc primul termen al apelului declarat impotriva sentintei de achitare a tortionarilor lui Gheorghe Ursu, fostii ofiteri de Securitate PIRVULESCU MARIN si HODIS VASILE. Completul de judecata al cauzei este format din: Florentina Dragomir, Ioana Alina Ilie si Ionut Mihai Matei.

Va trimitem atasat memoriile pe care familia inginerului disident si Parchetul de pe langa ICCJ le-a depus in instanta, cuprinzand motivarea apelurilor.

Sentinta Curtii de Apel Bucuresti a fost, dupa cum veti vedea, nu numai o crasa injustitie si mistificare in cazul Ursu, dar, mult mai grav, o incercare de discolpare a intregii politii politice a dictaturii Ceausescu. Cei care au trait sub dictatura sau care au studiat dosare la CNSAS, recunosc in motivarea acestei sentinte o pagina din manualul de dezinformare prin care Securitatea incearca de 30 de ani sa-si asigure impunitatea.

Documentele atasate devoaleaza argumentele halucinante ale judecatoarei Mihaela Nita, unele preluate ad-litteram din sustinerile inculpatilor.

Mai trebuie astazi sa demonstrem ca poporul roman a resimtit dictatura lui Nicolae Ceausescu drept odioasa? N-a fost de-ajuns o Revolutie cu mii de morti, raniti, batuti salbatic pe strazi si in aresturi, pentru ca acest fapt istoric sa fie inteles de justitie?

Lucratorii institutiei care, prin frica si delatiune, au tinut ingenunchiat acest popor timp de zeci de ani, pretind azi ca nu au facut decat sa "*influenteze pozitiv*" opozantii (inclusiv cei potentiali), „*in sensul renuntarii la astfel de preocupari*”.

Si judecatoarea Mihaela Nita i-a secondat in acest demers de falsificare a istoriei.

Altfel spus, populatia Romaniei a acceptat umilitorul cult al personalitatii dictatorului - nu de frica securistilor, a turnatorilor, a microfoanelor, a avertizarilor, a persecutiilor practicate ca politica de partid si de stat.

Nu de groaza arestarii si batailor crunte din partea baietilor cu ochi albastri a indurat tara asta un conducator inept care a adus-o in pragul dezastrului economic. Ci pentru ca a fost "*influentata pozitiv*"!

Judecatoarea Mihaela Nita, adoptand limbajul "*legendat*" al Securitatii, a ignorat aproape in intregime probatoriul atasat la dosarul cauzei.

Torturile greu de imaginat asupra detinutilor de la Aiud si de la Rahova; maltratarile si deportarile liderilor grevelor din Valea Jiului; ale muncitorilor brasoveni in noiembrie 1987; atacurile impotriva personalului si colaboratorilor Europei Libere; cei anchetati pentru "*inscrisuri dusmanoase*" afisate sau trimise, ca si in cazul lui Gheorghe Ursu, la Europa Libera; miile de alti opozanti mai putin cunoscuti, depusi abuziv in spitale psihiatrice, unii facuti disparuti, majoritatea arestati si maltratati, tot ca Gheorghe Ursu, "*sub acoperirea militiei*", conform practicii de disimulare a represiunii politice proprii regimului Ceausescu[1]; in sfarsit, miile de morti, ranitii, arestati si torturati ai Revolutiei[2] - toate aceste cazuri nu au existat pentru reprezentantul justitiei romane din 2020. (Ori s-au numit "*influentare pozitiva*"?)

Tot din aceeasi dezonoranta sentinta: « *urmarirea informativa, filajul, interceptarea convorbirilor telefonice si a corespondentei, cercetarea si arestarea pentru infractiuni de competenta organelor de securitate, plasarea in arest la domiciliu, fiind uneori exercitate chiar si violente fizice* », toate acestea existau, dar, stupefiant, **nu erau "politica statului roman la acea data"**! Nu era o politica "*de reprimare a formelor de opozitie fata de regimul politic si conducatorul statului prin violenta*" pentru "*temperarea si controlarea acestora*"!

In naratiunea mistificatoare a Securitatii, represiunea ceausista nu a fost sistematica (deci, doar intimplatoare); nu a fost violenta (deci, benevolenta); iar disidentii nu s-au opus lui Ceausescu din principiu, ci din "*frustrari personale*", "*porniri dezaxate*", sau sub "*influenta agenturilor straine*" care unelteau impotriva "*integritatii tarii*" si "*victoriei socialismului*" (nume de cod, de altfel, pentru "*Cel mai iubit fiu*").

Aceste "soluții" cautau să le extragă cei doi tortionari de la Gheorghe Ursu, alături de numele prietenilor săi care l-au ajutat în "*intensa activitate de propagandă dusmanoasă*". Inginerul a scris în fața anchetatorilor: „Refuz să scriu în declarații numele prietenilor”. A mai scris, insistent, că a fost „impiedicat de către *Conducerea Superioară*”, să consolideze, ca inginer, blocurile avariate de cutremurul din 1977, deși există "*riscul pierderilor de vieți omenești*". A mai declarat că s-a văzut astfel "**constrans de propria conștiință**" să scrie la Europa Liberă, pentru a alerta opinia publică. Șefii inculpaților și-au pierdut răbdarea: "**sa renunțăm la măsurile timide și de suprafață și să acționăm cu toată fermitatea**". Conform zecilor de declarații ale martorilor, în închisoare, Gheorghe Ursu a fost torturat sistematic, până la moarte, de cei doi ofițeri, exact pentru aceste motive: nu vroia să "*divulge*" numele prietenilor și să-și renege acuzațiile împotriva lui Ceaușescu din scrisorile difuzate la Europa Liberă.

În speranța, în final, a dreptății pentru Gheorghe Ursu, dar și pentru toate victimele regimului *nelegitim și criminal* al lui Nicolae Ceaușescu, va rugăm să transmiteți randurile de mai sus.

Va invităm, pe cei temerari, mâine la Înalta Curte de Casație și Justiție - bineînțeles cu păstrarea distanței sociale necesare, pentru sănătatea dumneavoastră.

Va mulțumesc,
Andrei Ursu

[1] Metoda e analizată în lucrarea „*Discernământul politic și juridic al Securității - Deghizările represiunii în timpul regimului Ceaușescu*”, Noua Revistă de Drepturile Omului nr. 1/2018).

[2] A se vedea, pentru o analiză a acestui subiect, volumul "*Tragatori și mistificatori. Contrarevoluția Securității în decembrie 1989*", Andrei Ursu, Roland O. Thomasson, în colaborare cu Madalin Hodor, Polirom 2019.